



TEKSTY PRZYJĘTE

P8_TA(2017)0093

Zintegrowana polityka Unii Europejskiej wobec Arktyki

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 marca 2017 r. w sprawie zintegrowanej polityki Unii Europejskiej wobec Arktyki (2016/2228(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając Konwencję Narodów Zjednoczonych o prawie morza (UNCLOS) zawartą dnia 10 grudnia 1982 r. i obowiązującą od dnia 16 listopada 1994 r. oraz Ramową konwencję Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC),
- uwzględniając porozumienie przyjęte w Paryżu na 21. konferencji stron UNFCCC dnia 12 grudnia 2015 r. (porozumienie paryskie) oraz głosowanie Parlamentu Europejskiego w sprawie ratyfikacji porozumienia w dniu 4 października 2016 r.¹,
- uwzględniając konwencję z Minamaty, Konwencję w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości, protokół z Göteborga, konwencję sztokholmską, konwencję z Aarhus oraz Konwencję o różnorodności biologicznej,
- uwzględniając zorganizowany przez ONZ Światowy Szczyt Zrównoważonego Rozwoju oraz przyjęty przez Zgromadzenie Ogólne dnia 25 września 2015 r. dokument końcowy zatytułowany „Przekształcamy nasz świat: program działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030”²,
- uwzględniając konwencję UNESCO z dnia 16 listopada 1972 r. dotyczącą ochrony światowego dziedzictwa kulturowego i przyrodniczego,
- uwzględniając konwencję nr 169 MOP oraz Deklarację praw ludów tubylczych,
- uwzględniając deklarację z Ilulissat ogłoszoną w dniu 28 maja 2008 r. przez pięć nadbrzeżnych państw Oceanu Arktycznego podczas konferencji dotyczącej Oceanu Arktycznego, która odbyła się w Ilulissat na Grenlandii,
- uwzględniając Deklarację Inuitów żyjących wokół bieguna w sprawie zasad

¹ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0363.

² Rezolucja Zgromadzenia Ogólnego ONZ A/RES/70/1

gospodarowania zasobami w inuickim Nunaat¹,

- uwzględniając przyjęcie przez Zgromadzenie Ogólne w dniu 13 września 2007 r. Deklaracji praw ludów tubylczych ONZ nr 61/295 (UNDRIP),
- uwzględniając konkluzje Rady w sprawie Arktyki, w szczególności z 20 czerwca 2016 r., 12 maja 2014 r., 8 grudnia 2009 r. i 8 grudnia 2008 r.,
- uwzględniając globalną strategię na rzecz polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii Europejskiej z czerwca 2016 r. zatytułowaną „Wspólna wizja, wspólne działanie: silniejsza Europa”, a także „Sprawozdanie WPZiB – nasze priorytety w 2016 r.” zatwierdzone przez Radę w dniu 17 października 2016 r.,
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji i wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa (WP) z dnia 27 kwietnia 2016 r. zatytułowany „Zintegrowana polityka Unii Europejskiej w sprawie Arktyki” (JOIN(2016)0021), wspólny komunikat Komisji i WP z dnia 26 czerwca 2012 r. zatytułowany „Kształtowanie polityki realizowanej przez Unię Europejską w regionie Arktyki” (JOIN(2012)0019) oraz komunikat Komisji z dnia 20 listopada 2008 r. „UE i region arktyczny” (COM(2008)0763),
- uwzględniając krajowe strategie państw arktycznych wobec Arktyki, w szczególności strategię Królestwa Danii (2011), a także Szwecji (2011) i Finlandii (2013), oraz strategie innych państw członkowskich UE i innych państw członkowskich EOG,
- uwzględniając decyzję Rady 2014/137/UE z dnia 14 marca 2014 r. w sprawie stosunków między Unią Europejską, z jednej strony, a Grenlandią i Królestwem Danii, z drugiej strony,
- uwzględniając deklarację o utworzeniu Rady Arktycznej i jej bieżący program na lata 2015–2017 (radzie tej przewodniczyć będzie USA),
- uwzględniając oświadczenie w sprawie 20. rocznicy powstania Euro-arktycznej Rady Morza Barentsa, wydane w Kirkenes w Norwegii w dniach 3–4 czerwca 2013 r.,
- uwzględniając oświadczenia Konferencji Parlamentarzystów Regionu Arktycznego (CPAR) oraz Konferencji Parlamentarzystów Regionu Morza Barentsa (BPC), w szczególności oświadczenie konferencyjne przyjęte na 12. konferencji CPAR w Ułan Ude (Rosja) w dniach 14–16 czerwca 2016 r.,
- uwzględniając wspólne oświadczenie trzeciego posiedzenia ministerialnego odnowionego wymiaru północnego, które odbyło się w Brukseli w dniu 18 lutego 2013 r.,
- uwzględniając oświadczenia przyjęte przez Parlamentarne Forum Wymiaru Północnego w Rejkiawiku (Islandia) w maju 2015 r., w Archangielsku (Rosja) w listopadzie 2013 r., w Tromsø (Norwegia) w lutym 2011 r. oraz w Brukseli we wrześniu 2009 r.,
- uwzględniając Międzynarodowy kodeks dla statków pływających po wodach polarnych

¹ http://www.inuitcircumpolar.com/uploads/3/0/5/4/30542564/declaration_on_resource_development_a3_final.pdf.

- przyjęty przez Międzynarodową Organizację Morską (IMO),
- uwzględniając Międzynarodową konwencję o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki (konwencję MARPOL),
 - uwzględniając Konwencję o utworzeniu Międzynarodowego Funduszu Odszkodowań za Szkody Spowodowane Zanieczyszczeniami Olejami, Międzynarodowy Fundusz Odszkodowań za Szkody Spowodowane Zanieczyszczeniami Olejami oraz dodatkowy fundusz odszkodowań za szkody spowodowane zanieczyszczeniem olejami,
 - uwzględniając swoje rezolucje z dnia 21 listopada 2013 r. w sprawie wdrażania wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (na podstawie sprawozdania rocznego Rady dla Parlamentu Europejskiego na temat wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa)¹, z dnia 12 września 2013 r. w sprawie morskiego wymiaru wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony², z dnia 22 listopada 2012 r. na temat roli wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony w przypadku kryzysów i klęsk żywiołowych spowodowanych zmianą klimatu³ oraz z dnia 12 września 2012 r. w sprawie rocznego sprawozdania Rady dla Parlamentu Europejskiego na temat wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa⁴,
 - uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Arktyki, w szczególności rezolucje z dnia 12 marca 2014 r. w sprawie strategii UE na rzecz Arktyki⁵, z dnia 20 stycznia 2011 r. w sprawie zrównoważonej polityki UE na dalekiej północy⁶ oraz z dnia 9 października 2008 r. w sprawie zarządzania regionem arktycznym⁷,
 - uwzględniając swoje rezolucje z dnia 2 lutego 2016 r. w sprawie śródkresowego przeglądu unijnej strategii ochrony różnorodności biologicznej⁸ oraz z dnia 12 maja 2016 r. w sprawie działań następczych i przeglądu programu działań do roku 2030⁹,
 - uwzględniając stosowne zalecenia delegacji do spraw stosunków ze Szwajcarią i Norwegią, do wspólnej komisji parlamentarnej UE–Islandia oraz do wspólnej komisji parlamentarnej Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG) (delegacji SINEAA),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 26 października 2016 r. „Strategia kosmiczną dla Europy” (COM(2016)0705),
 - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1775 z dnia 6 października 2015 r. w sprawie handlu produktami z fok,
 - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
 - uwzględniając wspólne obrady Komisji Spraw Zagranicznych oraz Komisji Ochrony

¹ Dz.U. C 436 z 24.11.2016, s. 17.

² Dz.U. C 93 z 9.3.2016, s. 131.

³ Dz.U. C 419 z 16.12.2015, s. 153.

⁴ Dz.U. C 353 E z 3.12.2013, s. 77.

⁵ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0236.

⁶ Dz.U. C 136 E z 11.5.2012, s. 71.

⁷ Dz.U. C 9 E z 15.1.2010, s. 41.

⁸ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0034.

⁹ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0224.

Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, zgodnie z art. 55 Regulaminu,

- uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych oraz Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, a także opinie Komisji Handlu Zagranicznego, Komisji Rozwoju Regionalnego, jak również Komisji Rybołówstwa (A8-0032/2017),
- A. mając na uwadze, że Unia Europejska odgrywa istotną rolę na arenie światowej; mając na uwadze długotrwałe zaangażowanie UE w Arktyce wynikające z historii, geografii, gospodarki i badań naukowych; mając na uwadze, że trzy państwa członkowskie – Dania, Finlandia i Szwecja – są krajami arktycznymi; mając na uwadze, że Arktyka jest otoczona wodami międzynarodowymi, a obywatele i rządy na całym świecie, w tym Unia Europejska, ponoszą odpowiedzialność za wspieranie ochrony Arktyki;
- B. mając na uwadze, że zaangażowanie UE w regionie północnym i w Arktyce rozpoczęło się już na początku lat 90. XX w. poprzez udział w tworzeniu Rady Regionu Morza Bałtyckiego (CBSS), Euro-arktycznej Rady Morza Barentsa (BEAC) i pełne członkostwo Komisji w tych organach;
- C. mając na uwadze, że polityka wymiaru północnego, która ma wpływ zarówno na sprawy wewnętrzne, jak i relacje zewnętrzne UE, przekształciła się w równoważne partnerstwo między UE, Rosją, Norwegią i Islandią; mając na uwadze, że oprócz partnerów wymiaru północnego w tej wspólnej polityce uczestniczy wiele organizacji wielostronnych, takich jak Rada Arktyczna, Rada Regionu Morza Bałtyckiego i Euro-arktyczna Rada Morza Barentsa, a Kanada i Stany Zjednoczone mają status obserwatorów; mając na uwadze, że polityka ta obejmuje rozległy obszar geograficzny i poprzez praktyczną współpracę regionalną odgrywa ważną rolę w obszarach zrównoważonego rozwoju, zdrowia publicznego i dobrostanu społecznego, kultury, ochrony środowiska oraz logistyki i transportu;
- D. mając na uwadze stopniowe tworzenie i pogłębianie polityki UE wobec Arktyki; mając na uwadze, że ewoluującemu zaangażowaniu UE i jej wspólnym interesom najlepiej służą dobrze skoordynowane wspólne środki; mając na uwadze, że wyzwania związane z Arktyką wymagają podjęcia wspólnych działań na szczeblu regionalnym i międzynarodowym;
- E. mając na uwadze, że Arktyka mierzy się ze specyficznymi wyzwaniami społecznymi, środowiskowymi i gospodarczymi;
- F. mając na uwadze, że europejska część Arktyki jest słabo zaludniona, a jej mieszkańcy są rozsiani na znacznym obszarze, na którym brakuje połączeń transportowych, takich jak drogi, kolej oraz połączenia lotnicze na osi wschód–zachód; mając na uwadze, że europejska część Arktyki jest niedoinwestowana;
- G. mając na uwadze, że do Arktyki mają zastosowanie szerokie międzynarodowe ramy prawne;
- H. mając na uwadze, że Rada Arktyczna jest głównym forum współpracy w regionie Arktyki; mając na uwadze, że w ciągu 20 lat istnienia Rada Arktyczna dowiodła, że jest zdolna do podtrzymywania współpracy o pozytywnym i konstruktywnym charakterze,

dostosowywania się do nowych wyzwań oraz podejmowania nowych zobowiązań;

- I. mając na uwadze, że państwa arktyczne obejmują zwierzchnictwem i jurysdykcją swoje ziemie i wody; mając na uwadze, że należy respektować prawa ludności Arktyki w odniesieniu do dalszego zrównoważonego wykorzystywania ich zasobów naturalnych;
- J. mając na uwadze, że wzrasta zainteresowanie Arktyką i jej zasobami ze względu na zmiany środowiska naturalnego w tym obszarze i niedobór zasobów; mając na uwadze, że rośnie znaczenie geopolityczne tego regionu; mając na uwadze skutki zmiany klimatu i rosnącą rywalizację o dostęp do Arktyki i jej zasobów naturalnych oraz zagrożenia dla regionu spowodowane wzrostem działalności gospodarczej, w tym wyzwania dla środowiska i bezpieczeństwa ludności, ale także nowe możliwości, takie jak wysoko rozwinięta, zrównoważona biogospodarka; mając na uwadze, że w wyniku zmiany klimatu otworzą się nowe trasy żeglugi i nowe łowiska oraz pojawi się dostęp do zasobów naturalnych, co może prowadzić do nasilenia działalności człowieka i spotęgować wyzwania w dziedzinie środowiska w tym regionie;
- K. mając na uwadze, że Arktyka od dawna stanowi obszar konstruktywnej współpracy międzynarodowej oraz mając na uwadze, że Arktyka powinna pozostać obszarem bez napięć;
- L. mając na uwadze, że dobra dostępność, która umożliwi poprawę połączeń między obszarami wiejskimi regionu północnego a pozostałą częścią UE, jest jednym z warunków zrównoważonego i konkurencyjnego rozwoju gospodarczego w ośrodkach rozwoju na północy, zważywszy na rosnące zainteresowanie inwestorów i zainteresowanych podmiotów niewykorzystanymi zasobami i wynikające z tego obawy związane ze stanem środowiska;
- M. mając na uwadze, że do 2015 r. Federacja Rosyjska utworzyła co najmniej sześć nowych baz na północ od koła podbiegunowego, w tym sześć portów głębokowodnych i trzynaście lądowisk, oraz że zwiększa swoją obecność w Arktyce pod względem sił lądowych;
- N. mając na uwadze, że silny, zdrowy i zrównoważony ekosystem Arktyki zamieszkiwany przez dobrze prosperujące społeczności ma strategiczne znaczenie dla politycznej i gospodarczej stabilności Europy i świata; podkreśla, że Arktyka posiada ponad połowę światowych obszarów wodnych i odgrywa istotną rolę w procesie oczyszczania wody; uważa, że Arktyka przyczynia się do osiągnięcia celów dobrego stanu wód w Unii Europejskiej zgodnie z ramową dyrektywą wodną; mając na uwadze, że koszty niepodejmowania działań w zakresie ochrony systemów społeczno-ekologicznych Arktyki rosną wykładniczo;
- O. mając na uwadze znaczne zmniejszenie się pokrywy lodowej na Morzu Arktycznym od 1981 r. oraz zmniejszenie się obszaru pokrytego wieczną zmarzliną (wraz z ryzykiem przypadkowego uwolnienia do atmosfery ogromnych ilości dwutlenku węgla¹ i metanu), a także ciągle kurczenie się pokrywy śnieżnej i topnienie lodowców, co przyczynia się do podnoszenia się poziomu mórz na świecie; mając na uwadze, że zaobserwowano, iż lód morski znika nawet szybciej niż wynika z prognoz opartych na modelach, a powierzchnia pokrywy lodowej na morzu w lecie zmniejszyła się o ponad

¹ Szacuje się, że w Arktyce zmagazynowane jest około półtora miliarda ton CO₂;

40 % w ciągu 35 lat; mając na uwadze, że w regionach polarnych zmiana klimatu postępuje dwa razy szybciej i przyspiesza, powodując nieznaną i nieprzewidywalną zmianę w istniejących ekosystemach na świecie;

- P. mając na uwadze, że trzy państwa członkowskie UE (Dania, Finlandia i Szwecja) oraz jeden obszar z grupy krajów i terytoriów zamorskich (Grenlandia) są członkami Rady Arktycznej (składającej się z ośmiu członków), a siedem innych państw członkowskich (Francja, Hiszpania, Niderlandy, Niemcy, Polska, Włochy i Zjednoczone Królestwo) ma status obserwatora; mając na uwadze, że UE oczekuje ostatecznego zatwierdzenia swojego formalnego statusu obserwatora w Radzie Arktycznej;
- Q. mając na uwadze, że ochrona środowiska i zrównoważony rozwój stanowią dwa główne założenia deklaracji z Ottawy, którą ustanowiono podwaliny dla Rady Arktycznej w 1996 r.;
- R. mając na uwadze, że w regionie arktycznym mieszka ok. czterech milionów osób, z których ok. 10 % to ludy tubylcze; mając na uwadze, że wrażliwe środowisko naturalne Arktyki oraz prawa podstawowe ludów tubylczych muszą być zachowane i chronione za pomocą bardziej rygorystycznych zabezpieczeń; mając na uwadze, że należy zagwarantować prawa ludów tubylczych i ludności miejscowej do zatwierdzenia procesu podejmowania decyzji dotyczącego wydobywania zasobów naturalnych i uczestniczenia w nim; podkreśla, że wzrost zanieczyszczeń i ilości metali ciężkich w Arktyce ma negatywne skutki w łańcuchu żywnościowym ze względu na ich obecność w gatunkach fauny i flory, a zwłaszcza w rybach, co stanowi poważne wyzwanie zdrowotne dla lokalnych mieszkańców oraz dla innych konsumentów produktów rybołówstwa;
- S. mając na uwadze, że ekosystemy Arktyki, w tym flora i fauna, są szczególnie wrażliwe na zakłócenia i mają dość długi okres powrotu do stanu pierwotnego; mając na uwadze, że negatywne wpływy na środowisko często kumulują się i są nieodwracalne, a także często mają wymiar zewnętrzny o charakterze geograficznym i ekologicznym (np. powodują niszczenie ekosystemów oceanicznych);
- T. mając na uwadze, że w ostatnich dekadach temperatura w Arktyce rosła blisko dwa razy szybciej niż średnia temperatura na świecie;
- U. mając na uwadze, że zwiększona ilość gazów cieplarnianych i zanieczyszczeń w powietrzu przyczynia się do zmiany klimatu Arktyki; mając na uwadze, że zanieczyszczenia pojawiające się w klimacie Arktyki pochodzą przede wszystkim ze źródeł emisji znajdujących się w Azji, Ameryce Północnej i Europie, zatem środki redukcji emisji podejmowane w UE odgrywają wielką rolę w zapobieganiu zmianie klimatu Arktyki;
- V. mając na uwadze, że liczne są rodzaje ryzyka związanego ze stosowaniem paliwa ciężkiego w arktycznym transporcie morskim; mając na uwadze, że w przypadku wycieku bardzo gęsty olej ulega emulgowaniu, tonie i może być przenoszony na duże odległości, jeżeli zostanie uwięziony w lodzie; mając na uwadze, że wycieki paliwa ciężkiego wiążą się z wielkim zagrożeniem dla bezpieczeństwa żywności społeczności tubylczych Arktyki, które żywią się tym, co złowią lub upolują; mając na uwadze, że spalanie paliwa ciężkiego powoduje wytwarzanie tlenku siarki i metali ciężkich, a także znacznych ilości sadzy, które te substancje w styczności z arktycznym lodem pobudzają

absorbpcję ciepła przez masę lodu, a tym samym przyspieszają proces topnienia i skutki zmiany klimatu; mając na uwadze, że IMO zakazuje transportowania i stosowania paliwa ciężkiego na wodach otaczających Antarktydę;

- W. mając na uwadze, że Unia powinna odgrywać wiodącą rolę w ramach rozmów i negocjacji w organizacjach międzynarodowych, tak aby wszystkie podmioty wywiązywały się ze swoich zobowiązań dotyczących ograniczania emisji gazów cieplarnianych lub zanieczyszczeń i aby stawić czoła rosnącym wyzwaniom w obszarze zrównoważonego gospodarowania zasobami;
- X. mając na uwadze zagrożenia związane z wykorzystywaniem energii jądrowej w lodołamaczach i instalacjach nadbrzeżnych, które należy ograniczyć do minimum we wszystkich działaniach związanych z gotowością i reagowaniem;
- Y. mając na uwadze, że składowanie jakichkolwiek odpadów w arktycznej wiecznej zmarzlinie w żadnym wypadku nie jest przykładem zrównoważonego gospodarowania odpadami, czego dowodzą wyniki badania przeprowadzonego niedawno w Camp Century na Grenlandii;
- Z. mając na uwadze, że polityka UE wobec regionu Arktyki powinna w większym stopniu odzwierciedlać cele zrównoważonego rozwoju, do których osiągnięcia do roku 2030 zobowiązała się Unia Europejska;
- AA. mając na uwadze, że oparte na wiedzy naukowej, w tym na wiedzy ludności lokalnej i tubylczej, podejmowanie decyzji ma kluczowe znaczenie dla ochrony wrażliwych ekosystemów Arktyki, zmniejszania zagrożeń, umożliwiania społecznościom lokalnym dostosowania się do zmian oraz promowania zrównoważonego rozwoju; mając na uwadze, że UE jest największym podmiotem finansującym badania naukowe w Arktyce i promującym swobodną wymianę wyników tych badań;
- AB. mając na uwadze, że wyważone połączenie przemysłowej wiedzy fachowej i specjalizacji w dziedzinie Arktyki ze zobowiązaniem do osiągnięcia przyjaznych dla środowiska i zrównoważonych celów rozwoju może prowadzić do innowacji ekologicznych, symbioz przemysłowych i skutecznego gospodarowania odpadami w obszarze Arktyki, a tym samym do zachowania pierwotnego środowiska arktycznego i umożliwienia tworzenia i rozwoju możliwości biznesowych i wzrostu zatrudnienia, co może mieć również pozytywny wpływ na zatrudnienie ludzi młodych i rozwiązanie problemu starzenia się ludności;
- AC. mając na uwadze, że istniejące zdolności techniczne w obszarze komunikacji satelitarnej w Unii Europejskiej, na wzór usług i obiektów infrastrukturalnych zapewnianych przez programy Copernicus i Galileo, mogłyby zaspokoić potrzeby użytkowników w regionie Arktyki;
- AD. mając na uwadze, że zaangażowanie społeczności lokalnych ma zasadnicze znaczenie dla powodzenia zarządzania zasobami naturalnymi i budowania odporności wrażliwych ekosystemów;
- AE. mając na uwadze znaczenie uwzględniania lokalnej i tradycyjnej wiedzy przy podejmowaniu decyzji dotyczących Arktyki;
- AF. mając na uwadze, że kulturom Saamów, Nieńców, Chantów, Ewenków, Czukczów,

Aleutów, Juków i Inuitów należy zapewnić ochronę, zgodnie z Deklaracją praw ludów tubylczych ONZ; mając na uwadze, że tubylcze ludy Arktyki mają prawo korzystać z zasobów naturalnych na swoich obszarach i że z tego względu powinny one uczestniczyć we wszystkich przyszłych planach dotyczących rybołówstwa komercyjnego;

- AG. mając na uwadze, że wszelka działalność w zakresie rybołówstwa w regionie Arktyki musi odbywać się zgodnie z obowiązującymi porozumieniami międzynarodowymi dotyczącymi tego obszaru, w tym z traktatem spitsbergeńskim z 1920 r. oraz w szczególności ze wszelkimi prawami państw będących stronami tego traktatu, a także odbywać się z poszanowaniem wszelkich historycznych praw połowowych;
1. z zadowoleniem przyjmuje wspólny komunikat jako właściwy krok w kierunku zintegrowanej polityki UE dotyczącej Arktyki, obejmującej konkretne obszary działań, oraz w kierunku opracowania spójniejszych unijnych ram działania ze szczególnym uwzględnieniem europejskiej części Arktyki; podkreśla potrzebę zwiększenia spójności pomiędzy wewnętrzną a zewnętrzną polityką UE w odniesieniu do Arktyki; wzywa Komisję do ustanowienia konkretnych środków w zakresie wdrażania i działań następczych w odniesieniu do jej komunikatu; ponawia wezwanie do stworzenia kompleksowej strategii zaangażowania UE w Arktyce i skonkretyzowanego planu działania w tej sprawie, w którym punktem wyjścia powinna być ochrona wrażliwych ekosystemów Arktyki;
 2. wyraża zadowolenie z powodu uwzględnienia w komunikacie trzech obszarów priorytetowych, tj. zmiany klimatu, zrównoważonego rozwoju i współpracy międzynarodowej;
 3. podkreśla znaczenie Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza (UNCLOS) dla zapewnienia ram prawnych dla wszystkich działań związanych z oceanami, również w Arktyce, wyznaczenia granic arktycznego szelfu kontynentalnego oraz rozstrzygnięcia kwestii suwerenności wewnątrz obszaru Arktyki w odniesieniu do mórz terytorialnych; zauważa, że w Arktyce pozostało tylko kilka nierozstrzygniętych kwestii dotyczących jurysdykcji; uważa poszanowanie prawa międzynarodowego w Arktyce za kwestię zasadniczą; zwraca uwagę, że wody wokół bieguna północnego to w przeważającej części wody międzynarodowe; opowiada się za umocnieniem roli UE w promowaniu skutecznych ustaleń wielostronnych oraz za światowym porządkiem opartym na prawie poprzez wzmocnienie i spójne wdrażanie odpowiednich międzynarodowych, regionalnych i dwustronnych umów i ram prawnych; podkreśla, że UE powinna odgrywać pozytywną rolę w promowaniu i wspieraniu uzgodnień, które umacniają zarządzanie różnorodnością biologiczną i środowiskiem w obszarach nieobjętych jurysdykcją krajową na Oceanie Arktycznym; odnotowuje, że nie dotyczy to żeglugi i tradycyjnych źródeł utrzymania; wzywa UE do ścisłej współpracy z państwami członkowskimi w celu wspierania bezpieczeństwa i ochrony środowiska w regionie; podkreśla ważną rolę Rady Arktycznej w utrzymaniu konstruktywnej współpracy, braku napięć, pokoju i stabilności w regionie Arktyki;
 4. z zadowoleniem przyjmuje ratyfikację porozumienia paryskiego przez Unię Europejską i jego wejście w życie w dniu 4 listopada 2016 r.; wzywa do jego szybkiego i skutecznego wdrożenia przez wszystkie strony; zachęca państwa członkowskie do ratyfikowania porozumienia paryskiego w celu przystąpienia do ambitnych celów i środków dotyczących redukcji emisji gazów cieplarnianych zarówno w sektorze handlu

uprawnieniami do emisji, jak i w sektorach podejmujących wspólny wysiłek redukcyjny, z uwzględnieniem celu polegającego na ograniczeniu do roku 2100 wzrostu temperatury do 1,5 C;

5. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby odegrały większą rolę w skutecznym wdrażaniu umów międzynarodowych takich jak porozumienie paryskie, konwencja z Minamaty, Konwencja w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości, protokół z Göteborga, konwencja sztokholmska, Międzynarodowy kodeks dla statków pływających po wodach polarnych (kodeks polarny) i Konwencja o różnorodności biologicznej (CBD); prosi Komisję o zwracanie szczególnej uwagi na prowadzony obecnie przez Komitet ds. Przeglądu Trwałych Zanieczyszczeń Organicznych międzynarodowy proces wyeliminowania trwałych zanieczyszczeń organicznych i sadzy; zachęca państwa partnerskie UE do pójścia za tym przykładem;
6. popiera rozwój sieci arktycznych obszarów chronionych i ochrony obszaru wód międzynarodowych wokół bieguna północnego poza strefami ekonomicznymi państw nadbrzeżnych;
7. apeluje o to, aby wszelkie próby rozwijania rybołówstwa komercyjnego w regionie Arktyki w pełni uwzględniały wrażliwość i szczególny charakter tego regionu; nalega, aby przed podjęciem każdej nowej działalności w zakresie rybołówstwa komercyjnego w regionie Arktyki przeprowadzono wiarygodne i ostrożne oceny naukowe dotyczące stad w celu określenia, jaki zakres rybołówstwa pozwoli utrzymać stada ryb docelowo objęte połowem powyżej poziomów umożliwiających uzyskanie maksymalnego podtrzymywalnego połowu i nie doprowadzi do wyczerpania zasobów innych gatunków lub do poważnych szkód w środowisku morskim; podkreśla, że wszystkie połowy oceaniczne muszą być regulowane przez regionalną organizację ds. zarządzania rybołówstwem, która uwzględnia opinie naukowe oraz posiada rozbudowany program kontroli i nadzoru, aby zapewnić zgodność ze środkami w zakresie zarządzania; zwraca uwagę, że połowy w wyłącznych strefach ekonomicznych muszą spełniać określone standardy; wzywa do wprowadzenia moratorium na połowy na skalę przemysłową, w tym połowy włokami dennymi, na wodach Arktyki, na których wcześniej nie prowadzono połowów;
8. z zadowoleniem przyjmuje trwające negocjacje dotyczące międzynarodowego porozumienia między państwami nadbrzeżnymi regionu Arktyki i stronami międzynarodowymi, prowadzone z myślą o zapobieganiu nieuregulowanym połowom na międzynarodowych wodach Arktyki, oraz wzywa Komisję i państwa członkowskie do podpisania przedmiotowej deklaracji i zabiegania o uznanie jej za wiążącą dla sygnatariuszy;
9. wzywa Komisję, by zapewniała wsparcie państwom regionu Arktyki i zachęcała je do dalszych prac nad udostępnianiem obszerniejszych informacji i analiz dotyczących wszystkich stad w regionie;
10. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wzmożenia ich wysiłków – w unijnych ramach prawnych – poprzez uzgodnienie ambitnych celów dotyczących redukcji emisji w trakcie rokowań dotyczących dyrektywy w sprawie krajowych poziomów emisji, poprzez zmniejszenie lokalnego poziomu zanieczyszczeń dzięki pakietowi w sprawie polityki czystego powietrza w celu ograniczenia zanieczyszczeń przemieszczających się na dalekie odległości, w szczególności sadzy, oraz poprzez negocjowanie ambitnych

celów i środków dotyczących redukcji emisji gazów cieplarnianych zarówno w sektorze handlu uprawnieniami do emisji, jak i w sektorze wspólnego wysiłku redukcyjnego, z uwzględnieniem celu polegającego na ograniczeniu do roku 2100 wzrostu temperatury do 1,5 °C;

11. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zadbania o to, by negocjowane obecnie porozumienie ONZ w sprawie ochrony różnorodności biologicznej oceanów na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową było silne i skuteczne oraz gwarantowało solidny proces rozpoznawania i wyznaczania morskich obszarów chronionych – w tym rezerwatów morskich wyłączonych z połowów – oraz zarządzania nimi i egzekwowania powiązanych postanowień;
12. zachęca Komisję i państwa członkowskie do potwierdzenia ich roli w skutecznym wdrażaniu Konwencji o różnorodności biologicznej i odnośnych porozumień międzynarodowych; uważa za istotne, aby plan strategiczny uzgodniony na mocy art. 10 protokołu z Nagoi, dotyczącego określania i priorytetowego traktowania szkodliwych gatunków obcych, które zagrażają ekosystemom, oraz ich ścieżek rozprzestrzeniania się, był realizowany, jako że najbardziej szkodliwe inwazyjne gatunki są kontrolowane lub eliminowane, a wobec ich ścieżek rozprzestrzeniania się stosuje się odpowiednie środki w celu wyeliminowania przenoszenia i inwazji szkodliwych gatunków obcych, również na obszarach Arktyki;
13. wzywa państwa członkowskie do wprowadzenia zakazu stosowania dopłat do paliw kopalnych, które obniżają koszty produkcji energii z paliw kopalnych, w celu zniechęcenia do eksploatacji źródeł paliw kopalnych i stosowania paliw kopalnych;
14. wzywa UE do propagowania na szczeblu międzynarodowym ścisłych zapobiegawczych norm regulacyjnych w obszarze ochrony środowiska i bezpieczeństwa w odniesieniu do poszukiwania, badania i eksploatacji złóż ropy; wzywa do wprowadzenia zakazu odwiertów w poszukiwaniu ropy na pokrytych lodem wodach Arktyki w UE i EOG oraz apeluje do UE o propagowanie porównywalnych norm zapobiegawczych w Radzie Arktycznej i dla państw arktycznych;
15. podkreśla, jak duże znaczenie dla UE ma zachęcanie do szybkiej ratyfikacji konwencji z Minamaty w celu zapobiegania emisjom rtęci i ich ograniczania;
16. pochwała zamiar Komisji dotyczący wykorzystania europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych na upowszechnienie działań na rzecz klimatu w Arktyce, uwzględniając lokalną sytuację i wyjątkowy charakter regionów arktycznych;
17. podkreśla, że rosnące wykorzystywanie zasobów naturalnych w Arktyce powinno odbywać się z poszanowaniem i na korzyść ludności lokalnej oraz przy pełnej odpowiedzialności za wrażliwe środowisko arktyczne; uważa, że ten strategiczny wybór ma zasadnicze znaczenie dla zapewnienia zgodności z prawem oraz lokalnego poparcia zaangażowania UE w Arktyce;
18. wzywa Komisję i państwa członkowskie, które są członkami Rady Arktycznej lub mają status obserwatora, do wspierania bieżących prac Rady Arktycznej w odniesieniu do ocen oddziaływania na środowisko w celu zachowania wrażliwych ekosystemów Arktyki zgodnie z konwencją z Espoo; podkreśla kluczowe znaczenie ocen oddziaływania na środowisko dla zapewnienia zrównoważonego rozwoju działalności

gospodarczej i ochrony szczególnie wrażliwych ekosystemów i społeczności Arktyki; zwraca uwagę na następujące niewyczerpujące kryteria, które zostały przedstawione przez Okołoobiegunową Radę Inuitów, dotyczące projektów realizowanych na obszarze Arktyki:

- należy rozważyć wszystkie możliwe skutki dla środowiska, dla kultury oraz skutki społeczno-gospodarcze zarówno podczas realizacji przedsięwzięcia, jak i po jego zakończeniu, w tym skumulowane skutki obecnych i przyszłych przedsięwzięć;
 - należy stosować zasadę ostrożności i zasadę „zanieczyszczający płaci” na wszystkich etapach planowania, oceny, wdrażania i czerpania zysków z przedsięwzięć;
 - odzyskiwanie habitatów i dotkniętych obszarów oraz przywracanie ich do stanu pierwotnego musi zostać starannie zaplanowane, a finansowanie tych działań należy zapewnić w pełni jeszcze przed rozpoczęciem przedsięwzięcia;
 - propozycje projektów w zakresie reagowania na wyciek ropy muszą obejmować wykazanie na podstawie dowodów, że przemysł jest w stanie zebrać rozlaną ropę naftową w warunkach nietkniętej, połamanej i ponownie zamarzającej pokrywy lodowej;
 - należy ustanowić międzynarodowy system odpowiedzialności i odszkodowań za zanieczyszczenia gruntów, wody i obszarów morskich wynikające z poszukiwania i eksploatacji przybrzeżnych złóż ropy naftowej;
19. podkreśla znaczenie znalezienia mechanizmów umożliwiających stosowanie społecznej odpowiedzialności biznesu w działaniach przedsiębiorstw prowadzących działalność gospodarczą w regionie arktycznym, zwłaszcza w ramach współpracy z przedstawicielami sektora przedsiębiorczości, takimi jak Arktyczna Rada Gospodarcza; zaleca zbadanie potencjału dobrowolnych mechanizmów, jeżeli chodzi o zachęcanie do stosowania wysokich norm przemysłowych w działalności społecznej i środowiskowej, takich jak eksponowanie „najlepszych wyników” w arktycznym indeksie odpowiedzialności społecznej na podstawie np. protokołu w sprawie arktycznych inwestycji biznesowych i inicjatywy ONZ Global Compact;
 20. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania wszelkich wysiłków podejmowanych w IMO w celu osiągnięcia globalnego porozumienia w sprawie ograniczenia emisji pochodzących z żeglugi morskiej;
 21. uznaje znaczenie kontynuacji i odpowiedniego finansowania słabo zaludnionych obszarów północnych w celu zwalczania trwałych utrudnień, takich jak niska gęstość zaludnienia, surowy klimat czy duże odległości;
 22. zachęca do ścisłej współpracy w kwestiach dotyczących Arktyki między instytucjami UE a zainteresowanymi państwami członkowskimi; wzywa państwa członkowskie będące członkami Rady Arktycznej do informowania pozostałych państw członkowskich i WP o wszelkich sprawach omawianych na forum Rady Arktycznej, a będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, zgodnie z art. 34 ust. 2 TUE;
 23. podkreśla potrzebę zaangażowania się UE w dialog polityczny ze wszystkimi partnerami arktycznymi i wzywa do nasilenia współpracy między UE, Radą Arktyczną

w ramach wymiaru północnego, Euro-arktyczną Radą Morza Barentsa i innymi organami zaangażowanymi we współpracę na Dalekiej Północy; podkreśla ważną rolę państw mających status obserwatora w Radzie Arktycznej, z dużym doświadczeniem i długoterminowym zaangażowaniem we współpracę naukową i polityczną w Arktyce; w tym względzie z zadowoleniem przyjmuje bieżący dialog między państwami o statusie obserwatorów a prezydencją Rady Arktycznej;

24. zdecydowanie popiera przyznanie UE statusu obserwatora w Radzie Arktycznej; jest przekonany, że pełne wdrożenie statusu UE jako formalnego obserwatora wpłynie korzystnie na polityczną i instytucjonalną rolę Rady Arktycznej w rozwiązywaniu kwestii związanych z Arktyką, a także wzmocni tę rolę;
25. wyraża zadowolenie w związku ze wzmocnioną współpracą między Komisją a ESDZ w sprawie Arktyki; zaleca utworzenie w ESDZ działu ds. polityki północnej oraz wzmocnienie współpracy między służbami ESDZ i Komisji, by zapewnić spójne, skoordynowane i zintegrowane podejście do ważnych obszarów polityki;
26. odnotowuje zdolność UE do przyczyniania się do rozwiązywania potencjalnych problemów w zakresie bezpieczeństwa; apeluje do UE o wniesienie wkładu – w porozumieniu z państwami członkowskimi i we współpracy z krajami arktycznymi – w starania na rzecz utworzenia mechanizmów bezpieczeństwa cywilnego, jak również o wzmacnianie potencjału zarządzania kryzysowego w przypadku zarówno katastrof naturalnych, jak i wywołanych przez człowieka, i infrastruktury poszukiwawczo-ratowniczej;
27. zwraca uwagę na fakt, że bezpieczeństwo energetyczne jest ściśle związane ze zmianą klimatu; uważa, że należy poprawić bezpieczeństwo energetyczne, zmniejszając zależność UE od paliw kopalnych; podkreśla fakt, że zmiany w Arktyce stanowią jeden z najistotniejszych skutków zmiany klimatu dla bezpieczeństwa UE; podkreśla potrzebę zajęcia się tym czynnikiem zwielokrotniającym ryzyko przez wzmocnienie unijnej strategii dla Arktyki, a także przez wzmocnienie polityki generowania w UE energii ze źródeł odnawialnych i zapewniania efektywności energetycznej, co znacznie zmniejszy zależność UE od zewnętrznych źródeł energii, a tym samym zwiększy jej bezpieczeństwo;
28. wzywa do opracowania planów reagowania w przypadku gatunków dzikiej fauny i flory zanieczyszczonych ropą naftową zgodnie z określonymi dobrymi praktykami we wszystkich państwach arktycznych, włącznie ze skuteczną oceną wrażliwych gatunków objętych ryzykiem, a także wykonalnych strategii zapobiegania i reagowania, aby zapewnić ich ochronę;
29. zwraca uwagę na bieżącą konstruktywną i pragmatyczną współpracę transgraniczną z wymiarem północnym i jego partnerstwami oraz współpracę w regionie Morza Barentsa;
30. podkreśla znaczenie kontynuowania utrzymywania kontaktów i dialogu z Rosją w ramach współpracy w regionie Arktyki, a w szczególności współpracy transgranicznej między UE a Rosją, pomimo zwiększenia rosyjskich sił wojskowych stacjonujących w regionie oraz budowy i ponownego otwierania rosyjskich baz wojskowych, a także utworzenia w Arktyce rosyjskiego okręgu wojskowego; podkreśla, że UE nadal musi domagać się uznania przez Rosję interesów UE poprzez stosowanie selektywnego

zaangażowania, a także dążyć do postępu w kwestiach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, w odniesieniu do których istnieje możliwość wypracowania globalnych rozwiązań w odpowiedzi na wspólne wyzwania i zagrożenia; wzywa do włączenia tej kwestii do strategii UE na rzecz Arktyki; podkreśla, że region arktyczny stanowi integralną część środowiskowych, gospodarczych i politycznych sfer stosunków międzynarodowych;

31. wyraża przekonanie, że polityka wymiaru północnego służy jako przykładowy wzór stabilności, wzajemnej odpowiedzialności i zaangażowania we współpracę na rzecz Arktyki; podkreśla znaczenie partnerstw sektorowych w ramach wymiaru północnego, w szczególności w dziedzinach środowiska, infrastruktury i logistyki;
32. odnotowuje powstanie szlaków migracyjnych prowadzących przez Arktykę do UE; podkreśla, że te szlaki migracyjne oraz intensyfikację transportu należy uwzględnić podczas opracowywania strategii UE na rzecz Arktyki;
33. ponownie wzywa UE i jej państwa członkowskie do aktywnego podtrzymywania zasad wolności żeglugi i nieszkodliwego przepływu;
34. z zadowoleniem przyjmuje planowane utworzenie europejskiego forum stron zainteresowanych Arktyką; podkreśla potrzebę wzmocnienia synergii między istniejącymi instrumentami finansowymi, co pozwoliłoby uniknąć ewentualnego powielania i zwiększyć interakcje między wewnętrznymi a zewnętrznymi programami UE; zwraca uwagę na propozycję Finlandii, aby pierwsze forum odbyło się w Finlandii w 2017 r.;
35. podkreśla, jak ważne jest uwzględnianie lokalnej i tradycyjnej wiedzy przy podejmowaniu decyzji dotyczących Arktyki;
36. potwierdza poparcie UE dla Deklaracji praw ludów tubylczych ONZ; przypomina w szczególności art. 19 deklaracji, który stanowi, że państwa konsultują się i współpracują z ludnością tubylczą w dobrej wierze poprzez ich własne instytucje przedstawicielskie w celu uzyskania ich wcześniejszego, dobrowolnego i świadomego pozwolenia przed przyjęciem i wdrożeniem środków ustawodawczych i administracyjnych, które mogą mieć na nie wpływ; wzywa do pełniejszego i wcześniejszego zaangażowania ludów tubylczych w opracowywanie polityki arktycznej skupionej na obywatelach oraz w prace Rady Arktycznej; podkreśla, że ich włączenie w proces podejmowania decyzji ułatwiłby zrównoważone zarządzanie zasobami naturalnymi w Arktyce; podkreśla konieczność ochrony i promowania praw, kultury i języków ludów tubylczych; podkreśla potrzebę rozwoju odnawialnych źródeł energii w regionie Arktyki w zrównoważony sposób, tak aby jednocześnie zapewnić ochronę wrażliwego środowiska, przy pełnym zaangażowaniu ludności tubylczej;
37. zwraca szczególną uwagę na cel zrównoważonego rozwoju nr 4.5, który obejmuje zapewnienie ludom tubylczym równego dostępu do wszystkich poziomów kształcenia i szkolenia zawodowego, również w ich własnych językach;
38. podkreśla, że dostępna, oparta na wzajemnych połączeniach, bezpieczna i zrównoważona turystyka na obszarach wiejskich i słabo zaludnionych w europejskiej części Arktyki może przyczynić się do zwiększenia działalności biznesowej, co z kolei może przelożyć się na zwiększenie miejsc pracy w małych i średnich

przedsiębiorstwach oraz ogólnie na pozytywny rozwój w tym regionie; podkreśla zatem, że turystyka na tym obszarze powinna być promowana ze względu na związane z nią następstwa społeczne i środowiskowe w odniesieniu do infrastruktury i badań, kształcenia i szkolenia;

39. podkreśla rolę ludów tubylczych i społeczności lokalnych w utrzymywaniu stabilności i równowagi regionu arktycznego; wzywa Komisję do skoncentrowania się na zapewnieniu tym społecznościom dostępu do wszystkich istotnych informacji co do wymogów unijnego jednolitego rynku, najlepszych praktyk i instrumentów finansowych; podkreśla znaczenie sprawnego transportu, łączności i sieci elektroenergetycznych, a także technologii geolokalizacji przestrzennej i telekomunikacji, w tworzeniu działalności gospodarczej na tym obszarze; przypomina Komisji o obowiązkach wynikających z rozporządzenia (UE) 2015/1775 w zakresie przedstawiania sprawozdań społeczeństwu i właściwym organom oraz informowania ich o przepisach zawartych w rozporządzeniu; podkreśla potrzebę wykorzystania wiedzy fachowej, którą dysponują społeczności lokalne i tubylcze, oraz zapewnienia większego zaangażowania, aprobaty i udziału społeczności tubylczych i lokalnych w odniesieniu do procesu podejmowania decyzji; podkreśla potrzebę koniecznego wsparcia i finansowania; w związku z tym proponuje utworzyć w Brukseli przedstawicielstwo ludów tubylczych Arktyki, tak aby ich uczestnictwo było bardziej eksponowane; wyraża opinię, że UE powinna wspierać wdrażanie w Arktyce innowacyjnych technologii, które pozwolą rozwinąć tamtejsze odnawialne źródła energii;
40. podkreśla, że podstawowe znaczenie ma utrzymanie w Arktyce rozwiniętych w zrównoważony sposób społeczności, które dysponują najnowszymi technologiami informacyjnymi i które cechuje wysoka jakość życia, oraz że UE może odegrać znaczącą rolę w tej kwestii; podkreśla prawo ludów Arktyki do określania swoich źródeł utrzymania i uznaje ich dążenie do zrównoważonego rozwoju regionu; wzywa ESDZ i Komisję do pogłębienia dialogu z tymi ludami i do zbadania możliwości zapewnienia im środków finansowych oraz zagwarantowania, że ich głosy będą brane pod uwagę w debatach UE na temat Arktyki; z zadowoleniem przyjmuje działalność Specjalnego Sprawozdawcy ONZ ds. Sytuacji Praw Człowieka i Podstawowych Wolności Ludów Tubylczych oraz mechanizmu eksperckiego ONZ w kwestii praw ludów tubylczych;
41. podkreśla, że nauka powinna stanowić podstawę kształtowania polityki w Arktyce w zakresie ochrony środowiska naturalnego i walki ze zmianą klimatu;
42. podkreśla istotną rolę europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych w rozwoju europejskiej części Arktyki oraz pobudzaniu zrównoważonego wzrostu i tworzeniu wysokiej jakości miejsc pracy ukierunkowanych na przyszłościowe sektory; podkreśla potrzebę odpowiedzialnego i opartego na poszanowaniu gospodarowania zasobami naturalnymi Arktyki; zwraca uwagę na trwałe utrudnienia, które należy zrekompenzować (art. 174 TFUE); podkreśla, jakie znaczenie w długiej perspektywie taka strategia ma w różnych dziedzinach, takich jak europejska agenda cyfrowa, zmiana klimatu, „niebieski wzrost” itp.;
43. podkreśla znaczenie dobrej dostępności regionu Arktyki do sieci TEN-T, planowanej rozbudowy korytarzy sieci bazowej Morze Północne – Bałtyk i kraje skandynawskie – Morze Śródziemne, a także dróg dostępu drugiego poziomu, jako kluczowej struktury

transportowej umożliwiającej zrównoważoną mobilność ludzi i towarów; przypomina o możliwości wykorzystania środków UE, takich jak instrument „Łącząc Europę” oraz Europejski Fundusz na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS) do finansowania projektów infrastrukturalnych w europejskiej części Arktyki; dostrzega znaczącą rolę Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI) w tej kwestii; proponuje, aby Komisja sprawdziła możliwość szerszej międzynarodowej współpracy finansowej w zakresie rozwijania infrastruktury i połączeń, w tym systemów ICT;

44. z zadowoleniem przyjmuje podjęte przez Komisję zobowiązanie do utrzymania co najmniej na dotychczasowym poziomie poziomu finansowania badań naukowych dotyczących Arktyki w programie „Horyzont 2020”, a zwłaszcza jej zamiar wspierania wdrażania innowacyjnych technologii; wzywa Komisję do zwiększenia unijnych środków finansowych przeznaczonych na badania naukowe dotyczące Arktyki w wieloletnich ramach finansowych po 2020 r.; wzywa Komisję do dalszego i coraz lepszego wykorzystywania programu „Horyzont 2020” oraz innych programów finansowania do prowadzenia badań dotyczących Arktyki;
45. zwraca uwagę, że arktyczne ekosystemy morskie mają kluczowe znaczenie dla ochrony globalnej różnorodności biologicznej; zwraca uwagę, że topnienie arktycznego lodu morskiego i inne zmiany w środowisku Arktyki w połączeniu z ograniczoną wiedzą naukową o zasobach morskich w tym obszarze wymagają ostrożnościowego podejścia mającego na celu przyjęcie odpowiednich środków międzynarodowych, które zapewnią długoterminową ochronę i zrównoważone wykorzystywanie zasobów morza pełnego w Arktyce;
46. zachęca do promowania i ułatwiania międzynarodowej współpracy naukowej i badawczej wszystkich zainteresowanych stron działających w obszarze badań naukowych dotyczących Arktyki oraz tworzenia infrastruktury badawczej, ponieważ większa wiedza na temat Arktyki ma zasadnicze znaczenie dla odpowiedniego stawienia czoła wszystkim wyzwaniom; wspiera współpracę między najważniejszymi instytucjami badającymi Arktykę w celu opracowania zintegrowanego europejskiego programu badań polarnych w ramach inicjatywy EU–PolarNet, w ramach której uwzględnia się tradycyjną i lokalną wiedzę; odnotowuje, że zwrócono się do Komisji z propozycją zorganizowania w Europie w 2018 r. międzynarodowej konferencji naukowej dotyczącej Arktyki; podkreśla znaczenie pomyślnej współpracy z Kanadą i Stanami Zjednoczonymi w ramach transatlantyckiego stowarzyszenia badań oceanów;
47. ponownie wzywa Komisję do ustanowienia w Arktyce unijnego ośrodka informacji o Arktyce dysponującego wystarczającymi środkami w celu zapewnienia wydajnego dostępu do informacji i wiedzy o Arktyce, a także pobudzenia turystyki; zwraca uwagę, że tego rodzaju unijny ośrodek informacji o Arktyce mógłby być powiązany z już istniejącymi ośrodkami arktycznymi lub z niektórymi innymi instytucjami arktycznymi, co znacznie obniżyłoby koszty;
48. wzywa do bardziej systematycznego i długoterminowego zbierania danych pochodzących z projektów badawczych dotyczących Arktyki; wyraża ubolewanie, że rezultaty poszczególnych projektów często znikają przy przejściu z jednego okresu programowania do drugiego; apeluje do Komisji o dążenie do zachowania ciągłości podczas planowania ram badań naukowych dotyczących Arktyki na okres po roku 2020;

49. z zadowoleniem przyjmuje wsparcie Komisji na rzecz ustanawiania chronionych obszarów morskich w Arktyce; przypomina Komisji i państwu członkowskim o celu polegającym na ochronie co najmniej 10% obszarów przybrzeżnych i morskich w ramach celów zrównoważonego rozwoju; zwraca jednak uwagę, że ewentualny nowy wniosek dotyczący tej kwestii powinien być spójny z wynikiem dyskusji prowadzonych przez państwa arktyczne w ramach Rady Arktycznej; podkreśla, że chronione obszary morskie mają decydujące znaczenie dla ochrony ekosystemów Arktyki; przypomina o konieczności pełnego zaangażowania społeczności lokalnych w planowanie i ustanawianie tych obszarów chronionych, a także w zarządzanie nimi;
50. podkreśla znaczenie technologii kosmicznych i działań związanych z przestrzenią kosmiczną, które mają kluczowe znaczenie dla bezpieczeństwa działalności żegludowej, a także monitorowania środowiska i obserwowania zmiany klimatu w Arktyce; zachęca Komisję, w świetle zmian w regionie Arktyki wskazanych w komunikacie „Strategia kosmiczna dla Europy” (COM(2016)0705), do zbadania możliwości większego wykorzystania w tym regionie przyszłych i aktualnych unijnych programów satelitarnych, we współpracy z członkami Rady Arktycznej, a także do uwzględnienia potrzeb użytkowników w ramach inicjatywy GOVSATCOM; wzywa wszystkie zainteresowane strony do pełnego wykorzystania w tym względzie potencjału nawigacji satelitarnej Galileo oraz programu obserwacji i monitorowania Ziemi Copernicus;
51. wzywa Komisję i państwa członkowskie do propagowania i wspierania koncepcji utworzenia morskiego obszaru chronionego na obszarach pełnego morza Arktyki w ramach mandatu Komisji OSPAR (Konwencję o ochronie środowiska morskiego obszaru północno-wschodniego Atlantyku) w celu zakazania wszelkiej eksploatacji zasobów, w tym zasobów rybnych, na międzynarodowych wodach wokół bieguna północnego, które są objęte mandatem OSPAR;
52. wzywa Komisję do wspierania inicjatyw mających na celu zakazanie połowów włokami dennymi na obszarach morskich istotnych pod względem ekologicznym lub biologicznym oraz na obszarach pełnego morza Arktyki;
53. apeluje o zadbanie o to, aby określone w ramach nowej wspólnej polityki rybołówstwa cele w zakresie ochrony środowiska oraz cel ilościowy polegający na odnowie i utrzymaniu zasobów powyżej poziomów gwarantujących uzyskanie maksymalnego podtrzymywalnego połowu stanowiły podstawę wszelkiej działalności w zakresie rybołówstwa komercyjnego w regionie;
54. wzywa UE do odgrywania wiodącej roli w zapobieganiu nieuregulowanym połowom w regionie Arktyki; jest zdania, że Unia ma do tego wszelkie prawa, zwłaszcza że państwa członkowskie są zaangażowane w zarządzanie w regionie Arktyki na wszystkich szczeblach;
55. podkreśla, że floty rybackie UE nie mogą zagrażać różnorodności biologicznej w regionie; z zadowoleniem przyjmuje zidentyfikowanie obszarów o szczególnym znaczeniu ekologicznym i biologicznym w regionie Arktyki na mocy Konwencji o różnorodności biologicznej (CBD), gdyż jest to ważne działanie gwarantujące skuteczną ochronę różnorodności biologicznej Arktyki; podkreśla również, że duże znaczenie ma stosowanie podejścia polegającego na zarządzaniu ekosystemowym w środowisku przybrzeżnym, morskim i lądowym Arktyki, na co zwróciła uwagę grupa ekspertów Rady Arktycznej ds. zarządzania ekosystemowego; wzywa państwa do

- wypełniania zobowiązań wynikających z Konwencji o różnorodności biologicznej i Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza poprzez ustanowienie sieci morskich obszarów chronionych i rezerwatów morskich na Oceanie Arktycznym;
56. zdecydowanie opowiada się za tym, aby dalszy rozwój rybołówstwa komercyjnego w regionie Arktyki odbywał się zgodnie z międzynarodowymi porozumieniami dotyczącymi tego obszaru, w tym z traktatem spitsbergeńskim z 1920 r., oraz z poszanowaniem praw państw będących stronami takich porozumień, jak i w poszanowaniu istniejących historycznych praw połowowych;
 57. wzywa Komisję do przeanalizowania możliwości usprawnienia arktycznej infrastruktury telekomunikacyjnej, włącznie z satelitami, i wystąpienia z wnioskami dotyczącymi tej kwestii, aby wesprzeć badania naukowe i monitorowanie klimatu, a także do inicjowania rozwoju lokalnego oraz żeglugi i bezpieczeństwa na morzu w regionie;
 58. ponawia sformułowany w 2014 r. apel do Komisji i państw członkowskich o podjęcie niezbędnych środków, by aktywnie ułatwić przestrzeganie – za pośrednictwem Międzynarodowej konwencji o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki (MARPOL) i/lub w ramach kontroli przeprowadzanej przez państwo portu – zakazu stosowania i przewozu paliwa ciężkiego (HFO) jako paliwa dla statków pływających na morzach arktycznych, podobnie jak to zostało uregulowane na wodach otaczających Antarktydę; wzywa Komisję do uwzględnienia płynących ze stosowania paliwa ciężkiego zagrożeń dla środowiska i klimatu w analizie zagrożeń wynikających ze wzrostu żeglugi Północną Drogą Morską; wzywa Komisję, aby w związku z brakiem odpowiednich uregulowań międzynarodowych przedstawiła propozycje przepisów dotyczących statków, które po przepłynięciu wód Arktyki lub przed wypłynięciem na te wody wpływają do portów UE, z myślą o zakazaniu stosowania i przewozu paliwa ciężkiego;
 59. oczekuje na wejście w życie w latach 2017 i 2018 kodeksu polarnego IMO, który zwiększy bezpieczeństwo żeglugi w Arktyce; podkreśla znaczenie opracowania jednolitego systemu ewakuacji, ucieczki i akcji ratunkowych (EER) dla osób pracujących na morzu pełnym, który może być stosowany na platformach i statkach w Arktyce;
 60. przypomina, że na mocy Porozumienia Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG) Islandia i Norwegia zobowiązały się do ochrony jakości środowiska i zapewnienia zrównoważonego wykorzystywania zasobów naturalnych zgodnie ze stosownymi przepisami prawa UE;
 61. podkreśla wzrastające zainteresowanie Chin regionem Arktyki, zwłaszcza dostępem do szlaków morskich i dostępnością zasobów energetycznych; odnotowuje zawarcie umowy o wolnym handlu między Islandią i Chinami oraz wzywa Komisję do ścisłego monitorowania skutków, jakie może ona mieć nie tylko dla zrównoważonego rozwoju gospodarczego po islandzkiej stronie regionu Arktyki, lecz również dla unijnej gospodarki i rynku wewnętrznego;
 62. przypomina, że na mocy umowy UE–Grenlandia o partnerstwie w sprawie połowów z 2007 r. UE udziela Grenlandii wsparcia finansowego dla zapewnienia odpowiedzialnego rybołówstwa i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybnych w

grenlandzkiej wyłącznej strefie ekonomicznej;

63. wzywa do szybkiej ratyfikacji Protokołu z 2010 r. do Międzynarodowej konwencji o odpowiedzialności i odszkodowaniu za szkodę związaną z przewozem morskim substancji niebezpiecznych i szkodliwych (konwencji SNS) oraz do przystąpienia państw członkowskich do niego;
64. uważa, że zaangażowanie PE i ścisła współpraca między parlamentami w sprawach dotyczących Arktyki, w szczególności z udziałem narodowych parlamentów stosownych państw członkowskich UE, mają zasadnicze znaczenie dla realizacji polityki dotyczącej Arktyki;
65. wzywa wysoką przedstawiciel i Komisję do ścisłego monitorowania zmian klimatu, ochrony środowiska naturalnego i morskiego oraz zmian społeczno-gospodarczych i zmian w zakresie bezpieczeństwa w regionie Arktyki oraz do regularnego składania Parlamentowi i Radzie sprawozdań, w tym w zakresie realizacji unijnej polityki dotyczącej Arktyki;
66. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji Europejskiej, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządów i parlamentom państw członkowskich oraz parlamentom państw regionu arktycznego.